

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ λαμπρὸς τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἥριζων ἐπεσκο-
τίσθη πρὸς καιρὸν διὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μεσολεγγίου·
ἀλλὰ τὰ σκότῃ διαλύονται, καὶ ὁ ὀρίζων λαμπρύνεται
πάλιν, καὶ τὰ πρόσωπα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἕως προ-
χθὲς κατηφῇ φαιδρύνονται σήμερον διὰ τὰς λαμπρὰς
νίκας. Τὸ πῶδον ἐνόμιζε τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ὁ
βάρβαρος, καὶ ἀληθῆ τὴν προσποίητον ὑπόκλισιν εἶχε,
καὶ ἔχαιρεν εἰς τοῦτο, καὶ παρέσκευάζε βαρύτερον
τοῦ πρώτου ζυγὸν εἰς τοὺς τραχήλους τῶν Στερεοελλα-
διτῶν· ἀλλ' ἡγνῶει ὅτι ὁ ἅπασι ἀπαισείσας τὸν ζυγὸν
τῆς δουλείας καὶ γευσάμενος τῆς ἐλευθερίας δὲν ὑπο-
βάλλεται εὐκόλῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν τυραννίαν. Οὕτως
ἔπραξαν καὶ οἱ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος κάτοικοι. Μόλις
ἐκίνησαν τὰ εἰς Ἑλευσίνα στρατεύματα εἰς τὰ ἐνδότερα
τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ὑπὸ γενικὸν ἀρχηγὸν τὸν Κα-
ραϊσκάκη, καὶ πόσους ἄλλους ἀξιους ἀπεδεδειγμένους
στρατηγούς, καὶ ἰδοὺ οἱ νομιζόμενοι ὑπόδουλοι τρέχουσιν
εἰς τὰ ὅπλα, καὶ συσσωματώνονται ὑπὸ τὰς σημαίας
τοῦ σταυροῦ, καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ εὐρίσκονται δέκα
χιλιάδων ἐνοπλῶν ἐναντίον τοῦ ἐπιβούλου τῶν ἐθνικῶν
δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων ἐχθροῦ. Ἐκθαμβὸς μένει
ὁ βάρβαρος, καὶ μαυθάνει ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι
ἔσται ἄμυν ἔκτιζε. Κινοῦνται τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύ-
ματα, καὶ τὰ ἐχθρικά ἀφανίζονται, ἢ ὥχρ' ἡμισέ-
λητος ὑποχωρεῖ εἰς τὸν λαμπρῆγατον ἀταυρὸν, τὸ
τριπαιφόρον τῶν χριστιανῶν σημεῖον, καὶ νίκαι λαμ-
πρὰι σλεφανοῦσι τοὺς νέους τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνας ἐπὶ
τοῦ Παρνατοῦ. Ἀλλ' ἂς ὁμιλήσωσι τὰ πράγματα αὐτά.

Ἀφ' οὗ οἱ ἡμέτεροι ἐπολέμησαν εἰκοσιδύο ἡμέρας εἰς
Διμωραϊαν, καὶ ἐφόρουν ἱκανοὺς τῶν ἐχθρῶν, καὶ
ἐξόνειψεν ὁ αἰμῆνητος Γιαννάκης Σουλτάνης, καὶ ἐπε-
ρίσταν τοὺς ἐχθροὺς εἰς τοὺς τρεῖς πύργους τῆς Δομ-
πραϊνᾶς, ἐκατράτευσαν ἐκεῖθεν κατὰ τὴν 15 τοῦ ἡδὴ
παύσαντος μηνός, προχωροῦντες εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς
ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν 17 ἔφθασαν εἰς Δί-
στομον, καὶ κατὰ τὴν 18 ἀπέστειλαν ἔμπροσθεν τοὺς
στρατηγούς Γαεδικιώτην Γρίδαν, καὶ Γεώργιον Βάϊαν
μετὰ 500 στρεπυτῶν, διὰ νὰ πιάσωσι τὴν Ῥάχοδαν.

Ὁ δὲ Μουστά-μπεης, μαυθάνων τὴν ἔλευσιν τοῦ γε-
νικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη εἰς Δίστομον μετὰ τοσούτου
καὶ τοιούτου στρατεύματος, ὑπ' ἀξίων καὶ ἐμπείρων
ἀρχηγῶν ὀδηγούμενος, ἐκίνησεν ἐκ Λεβαδίας, ἔχων μετ' ἐ-
αυτοῦ τὸν Καροβίλ-μπεην, καὶ τὸν κεχαγιά-μπεην τοῦ
Κιουταχῆ, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν Ῥάχοδαν, καὶ νὰ βοη-
θήσῃ τοὺς εἰς Σάλασσα πολιορκουμένους Τούρκους· ἐν ταύ-
τῳ δὲ νὰ προλάβῃ καὶ τὴν νέαν ἐπανάστασιν ἐκείνων
τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς ἀρχηγὸς αὐτὸς τοῦ τόπου. Φθά-
σας δὲ εἰς Ῥάχοδαν ἀρχησε τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς
ἐκεῖ εὐρεθέντας Ἕλληνας· ἀλλ' εὐθὺς ἐδόθη εἰδήσις
περὶ τούτου εἰς τὸν ἀρχηγόν, καὶ αὐτὸς ἐκίνησεν ἀ-
μέσως μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἐκ Διστόμου,
καὶ κατὰ τὴν 19 ἔφθασαν εἰς Ῥάχοδαν, καὶ εὐθὺς
ἀρχησεν ὁ πόλεμος, ὅστις διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς 5 ὥρας
καὶ ἂφ' οὗ οἱ ἡμέτεροι ἐφόρουν ἱκανοὺς τῶν ἐχθρῶν,
ἐπερίσταν τοὺς ἄλλους (καὶ αὐτοὶ δὲν ἦσαν ὀλίγοι)
εἰς ἓνα πετρώδη κόφον ἐπάνωθεν τοῦ ἁγίου Γεωργίου,
χωρὶς τρεφῶν, χωρὶς πετιῦ, χωρὶς πολεμεφοδίων, καὶ
εἰς αὐτὴν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἔμειναν πολιορκημέ-
νοι οἱ ἐχθροὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Ἐν ἄλλο σῶμα ἐχθρικόν
ὑπάγον εἰς βοήθειαν τῶν πολιορκουμένων, ἔφθασεν εἰς
τὸ χάνι τοῦ Ζεμενοῦ, καὶ ἐκεῖ συναπαντήθη πρὸς
τοὺς φυλάττοντας τὴν θέσιν ταύτην ἡμετέρους. Ὁ
στρατηγὸς Νικήτας Σταματελόπουλος καὶ ὁ στρατηγὸς
Ἀγαλόπουλος, οἱ ὅποιοι ἔμειναν ἐν τῇ μεταξὺ εἰς Δί-
στομον, ἀκούσαντες τὸν πόλεμον, ἔδραμον εὐθὺς, καὶ
προβθάναντες ἐκλείσαν καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ χάνι. Μετὰ
δύο ὥρας ὑστερὸν ἐπέλασαν ἐπείθεν 80 ἑῶα φορτωμέ-
να τρεφῆς καὶ πολεμεφοδία, καὶ οἱ ἡμέτεροι τὰ ἐκυ-
ρίευσαν· τοὺς δὲ συνιδέοντας αὐτὰ Τούρκους ἐκτύπη-
σαν, καὶ ἄλλους μὲν αὐτῶν ἐφόρουν, ἄλλους δὲ ἐξώ-
γησαν. Οἱ δὲ ἔξωθεν τῆς Ῥάχιδας πολιορκούμενοι,
καταθλιδόμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ὑπὸ τῆς πείνας
καὶ τῆς δίψας, καὶ στενημένοι ὄντες πελεμεφοδίων,
ἀπεφάσισαν νὰ σωθῶσι διὰ τῆς φυγῆς. Ὅθεν τὴν
24 περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἡμέρας ἐδωρήσαν· ἀλλ' ἡ
ἐφόρμησις αὕτη ἐστάθη ὀλεθρία εἰς αὐτούς· διότι οἱ
ἡμέτεροι κατέχοντες καλῶς ὅλας τὰς ἀναγκαίας θ' αἰεὶ,
καὶ προσέχοντες ἀκριδῶς, ἐκτύπουν μετὰ πολλῆς τῆς
σφοδρότητος καὶ γενναιότητος τοὺς φεύγοντας· ἐφό-
ρουν περὶ ὧν χιλίους τριακισίους, καὶ μεταξὺ αὐ-

τὸν κεχαγιά-μπωην τοῦ Κιουταχῆ, τὸν Μουστα-
μπωην, τὸν Καροφίλ-μπωην, καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ
Μωανούση Σέδρανη, καὶ τόσους ἄλλους σημαντικούς ἀ-
νωματικούς, καὶ ἐπίασαν ζῶντας ἱκανοὺς ἄλλους ση-
μαντικούς. Ἐκτὸς δὲ τῶν πλουσιωτάτων ἄλλων λαφύρων, οἷον
πῶλων ἀργυρῶν, ἐνδυμάτων χρυσορράμμένων, καὶ χρημάτων,
κυριεύσαν καὶ περὶ τοὺς χιλίους ἵππους οἱ ἡμέτεροι.

Τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρείαν ἐβόηθει ἄνωθεν καὶ ἡ Δεῖα
Ἰβρόνσια. Μόλις ἐμελέτησαν τὴν διὰ φυγῆς σωτηρίαν οἱ ἁ-
πισταί, καὶ ἀμέσως ἐγένετο χειμὼν ὑπερβολικός. Φανερώτα-
τον σημεῖον τῆς δικαίας τοῦ Θεοῦ ὀργῆς κατὰ τῶν ἀπίστων.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης, καὶ ὅσοι ἐκ τῶν
μετ' αὐτοῦ γενναίων ὀπλαρχηγῶν γράφουσι, ζωγραφί-
ζουσι τὴν μάχην ταύτην ὡς σημαντικωτάτην καὶ εἰς
τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος ἐπισημωτάτην· καὶ
εἶναι τῷντι τοιαύτη. Κατ' αὐτὴν ἀπώλετο τὸ ἄνθος
τῆς Ἀλβανίας, καὶ ἐματαιώθησαν διαμίας ὅλοι οἱ ὀ-
λέθριοι τοῦ ἐχθροῦ σκοποὶ, καὶ ἡ ἀνατολικὴ Ἑλλὰς ἐλευ-
θερεῖται ἐντὸς ὀλίγου διόλου ἀπὸ τῆς βαρβαρικῆς Ἰουαννίας.

Τὴν κατὰ τὴν Ῥάχοβαν μάχην ταύτην ἐωρτάσαμεν
κατὰ τὴν 28 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὑπὸ τὸν κρότον
τῶν καυόνων, καὶ ἐδοξολογήσαμεν τὸν Ὑψιστον, τὸν
μέγιστον πρῶτάτην τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων, εἰς τὸν
ναόντου, ὡς χριστιανοί. Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν ὁ
Κύριος Σ. Τρικούπης, μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπι-
τροπῆς, εἶπε λόγον εἰς τὴν περίστασιν ἀνάλογον, αὐ-
τοσχέδιον μὲν, ἀλλ' ἀξιόλογον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐλπί-
ζομεν· νὰ ἐκδώσωμεν εἰς τὸ ἐπίμετον φύλλον.

Ἡ περὶ τῆς λαμπροτάτης ταύτης μάχης ἀναφορά
τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ εἶναι ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 7 ὥρ.
τῆς νυκτὸς ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ῥάχοβαν στρατοπέδου.
Προσμένομεν δευτέραν ἐξιστοροῦσαν περιστατικώτερον τὰ
κατ' αὐτὴν συμβάντα καὶ τὰ μετ' αὐτήν.

Ἄλλ' ὅσον χαίρει ἡ ψυχὴ ἐκάστου Ἑλλήνος διὰ τὰς
λαμπρὰς νίκας τῶν Στερεολλαδιτῶν, τόσον λυποῦνται ὅλοι
βλέποντες δύο νέους διαφιλονεικοῦντας πρὸς ἀλλήλους τῶσον
καιρὸν εἰς τὴν Κόρινθον περὶ μικροπρεπῶν πραγμάτων. Οἱ
ἐκτὸς τοῦ Ἰσθμοῦ ἀδελφοὶ τῶν μάχονται πρὸς τὸν θάρσαρον
ἐχθρὸν περὶ τῶν μεγίστων, περὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος,
περὶ ἐλευθερίας, περὶ αὐτονομίας, καὶ δοξάζονται διὰ
λαμπρῶν νικῶν, καὶ αὐτοὶ ἐξίζουσι πρὸς ἀλλήλους περὶ
ὄνου σκιάς. Κάνεις δὲν ἐπρόσμενε, νὰ φανῇ τόσον ἀφιλό-
τιμος ὁ στρατηγὸς Ἰ. Νοταρᾶς, ὥστε νὰ μὴ κινήται τῇ
ψυχῇ πρὸς τὴν ἀληθινὴν δόξαν, καὶ ἐν ᾧ μαγθάνει λαμ-
πρὰς νίκας τῶν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἐνδόξως ἀ-
γωνιζομένων· κάνεις δὲν ἐπρόσμενε νὰ τὸν ἴδῃ τόσον ἀδιά-
φορον εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος, προσκαλούσης καὶ
αὐτὸν ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης, καὶ τόσον κω-
φὸν εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους προσκλήσεις τῶν συναδελφῶν
του. Ἄν τὰ κατὰ τὴν Κόρινθον ἀλληλομαχοῦμενα στρα-
τεύματα ἐξήρχοντο τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ ἤνοῦντο πρὸς τὰ ἐν Ἑ-
λευσίῃ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βάσσον Μαυροδουνιώτην τὴν
σήμερον, ὁ Κιουταχῆς ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ λύσῃ τὴν
πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν μίαν ὥραν προτύτερα, καὶ ἤθελεν
ἀφανισθῇ ὁλοτελῶς, ἀφ' οὗ ἠφανίσθη εἰς Ῥάχοβαν τὸ ἐ-

κλεκτότερον μέρος τοῦ στρατεύματός του· ἀλλ' οἱ Κύριοι
στρατηγὸς καὶ ἀντιστρατηγὸς εὐρίσκουσι τὴν ἀληθινὴν δό-
ξαν εἰς τὴν μικροπρεπεστάτην ἀλληλομαχίαν. Ἀλλ' ἂς
συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἐν καιρῷ, διὰ νὰ μὴ μετανιώσωσι
ποτε ἀνωφελῶς.

Κατὰ τὴν 15 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐξελθόντες εἰ
ἐχθροὶ ἐκ Τριπολιτζᾶς ἐπρωχώρησαν ἕως εἰς τὸν κάμ-
πον τῆς Κανδήλας καὶ τοῦ Λεσιδίου διὰ νυκτὸς.
Ἀφ' οὗ δὲ εἶδαν αὐτοὺς αἱ προφυλακαὶ ἔδωκαν εἰδή-
σιν εἰς τοὺς ἡμετέρους, οἱ ὁποῖοι ἐξελθόντες ἐκ τῶν
πλησίον κειμένων χωρίων ὑπῆγαν μετὰ τοῦ στρατη-
γοῦ Ἀλέξιου, καὶ προκατέλαβον αὐτοὺς εἰς τοῦ Πι-
λάλι τοῦ χάνι. Ἐν ᾧ δὲ ἤρχοντο οἱ ἐχθροὶ νὰ περάσωσιν,
ἐκτύπησαν αὐτοὺς οἱ ἡμέτεροι τόσον γενναίως, ὥστε
εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι. Οἱ ἐχθροὶ ἦσαν ἕως 200
ἰππεῖς, καὶ οἱ ἡμέτεροι μόνις 100, καὶ αὐτοὶ πε-
ζοὶ, καὶ ὅμως ἐτόλμησαν νὰ ἔλθωσι καὶ εἰς χεῖρας,
καὶ νὰ πολεμήσωσι καὶ μετὰ πετρῶν. Ὁ πόλεμος
διήρκεσεν ἕως τρεῖς ὥρας πεισματικώτατα· καὶ ἀφ' οὗ
ἐφονεύθησαν ἐχθροὶ ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα, ἐτράπησαν
τέλος εἰς φυγὴν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἄλλῳ σῶμα ἐχθρικὸν εἶχε
κλείσει ὀλίγους τινὰς τῶν ἡμετέρων εἰς παλαιάν τινα
ἐκκλησίαν, πλησίον τοῦ χωρίου Μποντιᾶ κειμένην,
ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιος με-
τὰ 25 μόνον στρατιωτῶν· καὶ ἐν ᾧ ἐπλησίαζον πρὸς
τὸ μέρος ἐκεῖνο, οἱ ἐχθροὶ ἐνεδρεύοντες περιεκύκλωσαν τοὺς
ἡμετέρους, ἐν ᾧ μάλιστα ἔφθασαν ἐκ Τριπολιτζᾶς
καὶ ἄλλοι. Ἄλστε ἔγιναν ὅλοι ἕως 2000 τακτικοὶ
καὶ ἄτακτοι· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιος καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ ὀλίγοι ἀντεστάθησαν γενναϊότατα ἱκανὴν ὥ-
ραν, καὶ ἐφόνευσαν ὅχι ὀλίγους τῶν ἐχθρῶν. Ἀλλὰ,
κατὰ δυστυχίαν, ἐφονεύθη ὁ στρατηγὸς καὶ ὀκτὼ ἄλ-
λοι μετ' αὐτοῦ Λεσιδιῶται, ἐνδοξα δύματα ὑπὲρ πί-
στεως καὶ πατρίδος· οἱ δὲ λοιποὶ διεσώθησαν διὰ τῶν
τόσων ἐχθρῶν ξιφῆρες, καὶ μόνον δύο ἐπιάσθησαν ζῶντες.

Τοιοῦτον ἐνδοξον θάνατον ἔλαβεν ἀνὴρ ἐνδόξως ἀγω-
νισάμενος ἕξ ἤδη ἔτη ὑπὲρ πίστεως τῷντι καὶ πα-
τρίδος. Ὁ θάνατος τοῦ στρατηγοῦ Ἀλεξίου Νικολά-
ου Λεσιδιώτη εἶναι σημαντικὴ ζημία εἰς τὴν πατρί-
δα ὅλην, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν Πελοπόννησον· διότι
καὶ τόσαι ἀρεταὶ σπανίως εὐρίσκονται ἡνωμέναι εἰς
ἐν ὑποκείμενον. Ὁ αἰμίμηστος Ἀλέξιος δὲν ἦταν μόνον
ἄριστος πολεμικός, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος τίμιος,
καὶ πολίτης χρηστὸς, ὡς καὶ εἰς τὸν Ἀριθ. 96 τῆς
ἡμετέρας Ἐφημερίδος τοῦ ἁ ἔτους εἶπομεν, ζῶντος
ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς. Ἐγνώριζε κάλλιστα ὁ Ἀλέξιος ὅτι
τὸ καλὸν παληκάρι πρέπει νὰ ᾔηται ἐν ταύτῳ καὶ
καλὸς ἄνθρωπος, καὶ τοιοῦτος ἤθελεν ὅχι νὰ φαίνη-
ται, ἀλλὰ νὰ ᾔηται, καὶ ᾔησεν ἐναρμονίως τὰς
στρατιωτικὰς ἀρετὰς εἰς τὰς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐχὼν
συχρότατα κακὰ παραδείγματα εἰς τοὺς συναδελφούς
του, ὁ Ἀλέξιος ὅχι μόνον δὲν ἤθελε νὰ τὰ μιμῇται,
ἀλλ' ἐφιλοτιμεῖτο μάλιστα νὰ κατατπαῇ αὐτοὺς καὶ
τὸν παραδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀπιστρέφετο τὰς

ἀδικίας καὶ ἀδικίας· ἐδεδούτετο τὰς ἀδικίας φο-
 ρηγίας τοῦ δυστυχούς λαοῦ, καὶ οὔτε ἤθελε νὰ
 θυσιαρίξῃ ἐκ τοιούτων πόρων, ὡς θυσιαρίζουσι πολ-
 λὰ τῶν συναδελφῶν του· ἡγάπα μάλιστα νὰ ἐξοδεύῃ
 ἐκ τῶν καλῶς ἀποκτημένων, καὶ ἔχαιρε τῶντι
 ὅσκις εὗρισκεν εὐκαιρίαν νὰ πράξῃ τι καλὸν εἰς τὴν
 πατρίδα καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς του. Πιστὸς πάντοτε
 εἰς τὰ ἱερὰ τοῦ στρατιωτικοῦ του χαρακτήρος χρέη,
 ἐν ἄλλοι, καὶ μάλιστα λαμπρὰ στρατιωτικὰ ἀξιώ-
 ματα χαίροντες, κατέτριβον τὸν πολυτίμον χρόνον ἀ-
 σκολοῦμενοι εἰς πράγματα ἀνάξια πάντῃ καὶ ἀνοίκεια
 τῷ στρατιωτικῷ χαρακτήρι, ἢ μετέβαινον ἀπὸ ἀτα-
 ξίας εἰς ἀταξίαν, ἢ ἐρχόντο πρὸς ἀλλήλους περὶ
 μικροπρεπῶν πραγμάτων, ὃ Ἀλέξιος διέτριβε πάντοτε εἰς
 τὸ στρατόπεδον· διότι καὶ πάντοτε ἔργον κύριον καὶ πρῶ-
 τιστον εἶχε τὸν πόλεμον, καὶ τὸ ὄφελος τῆς πατρί-
 δος, καὶ οὐκ ἤθελεν οὔτε κἀν νὰ φαίνεται προδότης
 τῶν ἱερῶν τοῦ ὀπλάρχου χρεῶν. Βλέπων δὲ ἐσχά-
 τως ἀδύνατον ἐχθρὸν βλάπτουσα καίρις τὴν Πελο-
 πόννησον, καὶ τοὺς πολεμικοὺς τῆς Πελοποννήσου ἀ-
 διαφοροῦντας καὶ ἀμελοῦντας, « Ἀπορῶ, ἔλεγε, πῶς
 δὲν φοβούνται θεόν, πῶς δὲν ἐντρέπονται ἀνθρώπους,
 πῶς δὲν ἐλέγχονται ὑπὸ τῆς ἐαυτῶν συνειδήσεως ὅσοι
 ἔργον κύριον ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὸν πόλεμον, ἐτιμή-
 θησαν λαμπρῶς παρὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἐπεβιδά-
 σθησαν εἰς ἀρχηγίας καὶ στρατηγίας, καὶ κανχῶν-
 ται εἰς αὐτὰς, ὅσοι ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τῆς
 πατρίδος, καὶ ἀνεδέχθησαν τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ
 κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὅμως εἰς πᾶν ἄλλο ἀσχολοῦν-
 ται ἐκτὸς τοῦ πολέμου, ἀφίνουσι τὸν ἐχθρὸν ἀπολέ-
 μητον, βλέπουσι μετ' ἀδιαφορίας τὴν πατρίδα ἀφα-
 νισμένην καὶ τὸν λαὸν φθειρόμενον; » Ἐλεγε ταῦτα
 καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ Ἀλέξιος κρίνων βέδρια ἀπ' ἐαν-
 τοῦ· καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ φρονῶσι καὶ οἱ ἄλλοι συν-
 αδελφοί του, εἰς τὴν ἀρετὴν του· ἀλλὰ, κα-
 τὰ δυστυχίαν, ὀλίγους εἶχε τοὺς ὁμοίους, καὶ αὐτοὶ
 δὲν ἦσαν ἐκ τῶν λαμπρῶν ὀπλαρχηγῶν.

Τοιοῦτος ὦν ἐν συντόμῳ ὁ Ἀλέξιος καὶ ὡς φιλοπό-
 λεμος στρατιώτης καὶ ὡς εἰρηνικὸς πολίτης, δικαίως
 θρηκεῖται καὶ πενθεῖται παρὰ πάντων, καὶ κατ' ἐξο-
 χὴν παρὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας τῆς Τριπολι-
 τῆς, τῶν ὁποίων ἦτον πάντοτε ἀγρυπνός φύλαξ κα-
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρόθυμος προστάτης κατὰ τῆς
 δικίας. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἄριστε Ἀλέξιε! Εἴθε
 εἰς ἀποθανὸν νὰ εὖρῃς ὅτι ζῶν ἐζήτεις, μιμητὰς
 τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ σου βίου!

Ἀκολουθία καὶ τέλος

Τῆς, Περὶ τῶν κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς
 θαλάσσας πειρατειῶν, διατριβῆς.
 Ἀλλὰ πῶς προσεφέρθησαν οἱ κυδερνῆται τῶν πο-
 λεμικῶν Αὐστριακῶν πλοίων εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν;
 Ἐν ᾧ ὁμολογουμένως τὸ μέγα μέρος τῶν συνδυευντῶν
 εἰς ἐχθρικοὺς στόλους, καὶ τῶν μεταφερόντων τὰς
 τροφὰς, καὶ τὰ πολεμεφόδια εἰς τὰ ἐχθρικά φρού-
 ρα φορηγῶν πλοίων, ἦσαν ὑπὸ τὴν σκιά τῆς Αὐ-

στριακῆς σημαίας, εἰ κυδερνῆται τῶν πολεμικῶν Αὐ-
 στριακῶν πλοίων ὅχι μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετά-
 σεως αὐτῶν ἡρηγήθησαν πάντοτε, ἢ τοῦλάχιστον ὅσα-
 κισ ἡδυνήθησαν, εἰς τοὺς Ἑλληνας, ἀλλὰ καὶ τὰ
 ἐσυνόδουν παρρησία εἰς τὰ ἐχθρικά φρούρια· καὶ ὅ-
 ταν ἐγνώρισαν ὅτι καὶ ἡ συνοδία τῶν πολλακίς δὲν
 εἶναι ἱκανὴ νὰ τὰ σώσῃ (*), κατέδεχθησαν νὰ με-
 ταβάλλωσι τὰ ἴδια πλοῖα τῶν εἰς φορηγὰ, διὰ νὰ
 μεταφέρωσιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων ὅσα τὰ
 ἐμπορικά τῶν πλοῖα δὲν ἠδύνατο ν' ἀσφαλίσωσιν (**).
 Οὐδὲ εἰς ταύτην τὴν ἀδικίαν ἐπερωρίθησαν μόνον·
 ἀλλὰ θέλοντες νὰ ἀπελπίσωσι τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ
 πᾶσαν νόμιμον λείαν, ἐπαρουσιάσθησαν καὶ εἰς αὐ-
 τὴν τὴν καθέδραν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, διὰ
 ν' ἀρπάσωσι διὰ τῆς βίας ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς της,
 καὶ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τῶν δικαστῶν τὰ κατασχεθέντα,
 καὶ ὑπὸ δίκην ὄντα πλοῖα (***)· τὰ ἀποτελέσματα
 ἔδειξαν, πόσον κακὸν ἐπυροξενήθη ἐκ τούτου. Οἱ Ἑλ-
 ληνες ναῦται ἰδόντες τὴν ἰδίαν Διοίκησιν, καὶ τὸ δι-
 καστήριον ἀνίκαν εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου τῶν,
 εἶρον συμφερότερον τὸ νὰ κρατῶσιν οἱ ἴδιοι ὅτι ἐνό-
 μιζαν ἐχθρικοὺς, ἀντὶ τὰς φέρωσιν εἰς Ναύπλιον,
 ὅπου ἀνεξετάστως ἡρπάζετο ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν· Ἐκ
 τούτου προήλθον διάφοροι παρεκτροπαί, καὶ ἀφηνιάσεις
 τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν πρὸς τοὺς κυδερνῆτας μὴ θέλον-
 τας νὰ συγχωρήσωσι τὰς ἀτάκτους κατασχέσεις τῶν
 οὐδετέρων πλοίων· Ἐκ τούτου τὸ ἀνίσχυρον τῶν διαλα-
 γῶν τῆς Διοικήσεως, ἢ ἐποία μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἔπαυ-
 σέ ποτε ἀπὸ τοῦ νὰ πράττῃ ὅ,τι εἶδυατο πρὸς συστολήν
 τῶν καλαχρήσεων· Ἐκ τοῦτου ἡ ἀνθάδεια τῶν πειρατι-

(*) Ὁ Κύριος Ἀκούρτης, ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τὴν
 Μεσόγειον Αὐστριακῶν ναυτικῶν δυνάμεων, ἐσυνέδευε
 δώδεκα φορηγὰ εἰς τὰ Μοθωκόζωνα· τρία Ἑλληνικά
 πλοῖα τοῦ ἀφαίρεσαν τὰ ἐννέα· τὰ λοιπὰ τρία διέσωσε, καὶ
 ὠδήγησεν εἰς Μοθώνην· Ὅλα τὰ πλοῖα, ὡς ἀπεδείχθη
 κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἐφορτώθησαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινού-
 πολιν τροφὰς, καὶ πολεμεφόδια διὰ τὰ ρηθέντα φρούρια.

(**) Ὁ ἴδιος Κ. Ἀκούρτης, καὶ μία κορβέττα Αὐ-
 στριακὴ ἐφόρτωσαν εἰς Σμύρνην διάφορα εἶδη, ἀναγκ-
 αῖα εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλήνων· μεταξὺ δὲ τῶν
 ἄλλων καὶ ὑποδήματα, τὰ ὁποῖα μετέφεραν εἰς Μοθώνην.

(***) Ὁ Κ. Ἀκούρτης δις ἐπύραξε τοῦτο εἰς Ναύπλιον,
 ὅπου παρέμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας ἐμποδίζων τὰ φερό-
 μενα ἐκεῖ ὑπὸ Αὐστριακὴν σημαίαν πλοῖα, διὰ νὰ
 κριθῶσι. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λητμενήσωμεν ὅτι ὁ αὐτὸς ἐζή-
 τησε, νὰ ἀπελευθῶσι πέντε Αὐστριακὰ φορηγὰ, τὰ ὁποῖα
 ἐσυλλέγησαν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Κα-
 φηρέως (Κάδο δ' ὄρο) ναυμαχίαν πλήρη πολεμεφοδίων.

Μυθῶμεν ἤδη ὅτι καὶ ὁ Κ. Παυλάκης ἐμνήθη
 τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν τοῦ προκατόχου του Κ. Ἀκούρτη,
 ἐλευθερώτας διὰ τῆς βίας πλοῖον κατασχεθὲν πρὸς τῆς
 πολιορκίης τὰ φρούρια τῆς Μοθώνης καὶ Κορώνης Ἑλ-
 ληνικῆς μοίρας, καὶ κομισθὲν εἰς Ναύπλιον, διὰ νὰ
 κριθῇ· ἀλλὰ δὲν βεβαιούμεν τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰσέτι,
 εἰς δὲν λίσσομεν ἀκριβεστέρως πληροφορίας.

πλοίων, τὰ ὅποια ἐπολυπλασιάσθησαν, καὶ δὲν ἐπαύθησαν πλεόν οὔτε οὐδετέρων οὐδ' Ἑλληνικὴν σημαίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος ἔτους δι' ἐπισήμων γραμματέων τῆς πρὸς τοὺς ἀρχαίους τῶν ἀνδερῶν θαλασσίων δυνάμεων, καὶ κατὰ τὴν 2^ν Μαΐου τοῦ παρόντος ἔτους διὰ παγκοίνου προκήρυξεν τῆς ἐπιδραστηρίαν τὴν σύμπραξιν ὅλων εἰς τὴν καταδρομὴν τῶν πειρατῶν. Δι' αὐτῆς τῆς ἐσχάτης προκήρυξεως ἐθυσίασε καὶ πάλιν μέγα μέρος τῶν πλεονέκων δικαίων τοῦ ἔθνους, ἐπιθυμοῦσαν παντὶ τρόπῳ καὶ μὲ πᾶν εἶδος δυσίας νὰ παύσῃ τὴν πειρατείαν. Ἀλλ' ὅμως εὐρὲ προθύμους εἰς τοῦτο ὄλους, ὡς ὄλους ἐπροσκάλεσεν; Ἐν ᾧ Γαλλικὰ καὶ Ἀγγλικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐδίωκον, συνελάμβανον, καὶ ἕκαστον τὰ πειρατικὰ μυστικά, καὶ οἱ ἴμιοι κυδερνῆται τῶν πλοίων τῶν ἐλάμβανον τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, μία Ἀυστριακὴ κορβέλλα ἔλκε τὸν Τακτικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Κορώνης, κυρτεύουσα μὲ εἶαν μίαν τῶν εἰς αὐτὸν διωρισμένων Ἑλληνικῶν γαλιῶν, τῇ Ἀσπασίαν. Μόλις φθάνει εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ ἀντιναύαρχος Παυλούκης, καὶ φέρει εἰς ἑν ὅλας τὰς ὑπὸ τὴν κυδερνήσιν του δυνάμεις, διὰ νὰ συλλάβῃ δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα, ἔχοντα τακτικά τῆς Διοικήσεως τῶν ἑγγραφα, καὶ διωρισμένα εἰς κοινὴν τοῦ ἔθνους ὑπηρεσίαν. Πυροβολεῖ μὲ ἐμπρηστικὰς ὕλας ἄλλο Ἑλληνικὸν πλοῖον τῆς μοίρας τοῦ ἀντιναύαρχου Σαχτούρη· διότι ἔλαβε τὴν ἀνθάειαν νὰ παρουσιασθῇ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πλώρης του. Περιφέρεται ἀπὸ νήσου εἰς νήσον ἀργυρολογῶν, καὶ σπείρων τὸν τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους μὲ συνεχεῖς ἀποδόσεις ἐνόπλων στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι, ὡς μανθάνομεν, δὲν προσφέρονται ἱλαρώτερα ἀπὸ τοὺς πότε τζαβούσηδες τοῦ καπετάν-πασσα (*).

Ἐὰν αἱ πειρατεῖαι ἐμετρίασαν ἤδη, ἡ χάρις χρεωστεῖται εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ εἰς τὴν δραστήριον σύμπραξιν ἐκείνων τῶν κυδερνητῶν τῶν πολεμικῶν οὐδετέρων πλοίων, οἱ ὅποιοι σύμφωνοι εἰς τὸν σκοπὸν, καὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως, δὲν ἔπαυσαν κατατρίχοντες τὰ πειρατικὰ πλοῖα ἵαν εἰσέτι σώζωνται, ἡ χάρις ὀφείλεται εἰς τοὺς πᾶν ἄλλο φροντίζοντας παρὰ τὴν δίωξίν των, ἡ μᾶλλον εἰς τοὺς ὀδηγοῦντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἀλάνειαν, κωλύοντας αὐτοὺς ἀπὸ τὴν νόμιμον καὶ τακτικὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαίων των.

Νομίζω ὅτι ἀπέδειξα ἱκανῶς τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προόδου τῶν πειρατειῶν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, αἱ ὅποια βεβαίως δὲν προήλθον ἀπὸ τὸ ἀδίκως κατηγοροῦμενον Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἡ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ δὲν εἶναι ὅμως ἰσως περιττὸν νὰ κάμω καὶ τὴν ἀκόλουθον παρατήρησιν, διὰ ν' ἀποδείξω ἔτι μᾶλλον τοῦ ἔθνους τὴν ἀθωότητα.

(*) Εἶναι γελίον, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ πιστεύσωμεν διότι ὁμολογεῖται ἀπὸ πολλοὺς φιλαλήβεις καὶ αὐτηκόους μάρτυρας, ὅτι ὁ Κ. Παυλούκης σεμνυνόμενος ὀνομάζει ἑαυτὸν καπετάν-πασσα τῆς Καισαρεωδασιατικῆς Α. Μεγαλειότητος.

Οἱ προσάπτουντες εἰς ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν βαρεῖαν ἐνοχὴν εἰς τὰς πειρατείας εἶναι κυρίως οἱ ἔμποροι, οἱ ὅποιοι μὲ τὰς συνεχεῖς κραυγὰς, καὶ ἀλλεπαλλήλους ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὰς κυδερνήσεις των δὲν παύουν νὰ ἐξοργίζωσιν αὐτὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουν βεβαίως δίκαιον δι' ὅσα ἐζημιώθησαν, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἔχουσιν σχεδὸν ἀμφισβολίαν ὅτι εἰς τὴν ποσότητα τῶν ζημιῶν των πολλοὶ ἐπρόσθεσαν ὅλους τοὺς δυνατοὺς ἀνατοκισμοὺς, φοβούμενοι μὴ ζημιωθῶσι τὸ κεφάλαιον, ἐὰν ποτε γενῇ κάποια συγκατάθεσις. Ἀλλ' ὅποια καὶ ἂν ᾖσιν αἱ ἀληθεῖς ζημίαι των, εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ συγκριθῶσι μὲ τὰς ὁπείας ὑποφέρουν οἱ ἴδιοι Ἕλληνες ἀπὸ τὴν κακίαν καὶ ἀσυνειδήσιαν τῶν πειρατῶν; Ὅλαι σχεδὸν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους ὑπόκεινται εἰς τὰς καθημερινὰς ἀποδόσεις καὶ ἐπιδρομὰς αὐτῶν τῶν κακούργων, οἱ ὅποιοι ἀρπάζουσιν τὸν ἔσχατον κόκκον τοῦ σίτου, μὲ τὸν ὅποιον ἐπὶ πτωχὸς Αἰγαίωπελαγίτης ἤλπιζε νὰ θρέψῃ τὰ τέκνα του, τὸν μόνον ἑοῖν, διὰ τοῦ ὁποίου ἤλπιζε νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ὀλίγην καὶ ὀλιγόκαρπον γῆν του, τὸ μόνον ἔνδυμα, μὲ τὸ ὅποιον ἤλπιζε νὰ καλύψῃ τὴν γύμνωσίν του. Αὐτὸς ἐπιθυμεῖ παλὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς πολλὰ ἢ ὀλίγα ζημιωθέντας ἔμπόρους τὸν καταδιωγμὸν τῶν πειρατῶν, καὶ πρὸς πλεονασμὸν τῶν δεινῶν του νὰ ὀνομασθῇ καὶ συμμέτοχος τῆς πειρατείας.

Δὲν πάσχουν ὀλιγώτερα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν νήσων οἱ κάτοικοι τῶν περισσοτέρων παραλίων τῆς λατινῆς Ἑλλάδος καὶ ἐὰν ἐνώσωμεν τούτους μ' ἐκείνους εὐρίσκομεν τὸ μέγα μέρος τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ὅχι μόνον ἀιενόχους τῆς πειρατείας, ἀλλὰ καὶ δεινῶς πᾶσχοντας ἐξ αἰτίας αὐτῆς. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδοτέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ αὐτὴν τὴν θέσιν τῆς κατοικίας των, ἐξαιροῦνται πάσης ἐνοχῆς. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀμέτοχον. Καὶ δὲν εἶναι σκληρὸν, ἀντὶ νὰ μᾶς κινῶσιν εἰς συμπάθειαν τὰ μεγάλα παθήματά του, νὰ προσάπτωμεν εἰς αὐτὸ τὰ ἀμαρτήματα ὀλίγων τινῶν κακούργων, ἐκτρομάτων αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἔθνους, καθὼς καὶ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος;

Ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν φωνάζωσιν ὀλίγοι ἔμποροι, οἱ ὅποιοι, δὲν ἠξεύρω πῶς, ἀπατόμενοι νομίζουν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐναντίαν εἰς τὰ ἐμπορικά των συμφέροντα· ὅσα καὶ ἂν ῥάψῃ ὁ θαυμαστής τοῦ Ὀθωμανικοῦ δεσποτισμοῦ Ἀνατολικὸς Θεατὴς, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν οἱ φιλόανθρωποι, καὶ πεφωτισμένοι ἡγεμόνες τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν. Αὐτοὶ πληροφορημένοι τῶν Ἑλλήνων τὰ δίκαια δὲν θέλουν δώσει προσοχὴν εἰς τὰς κατ' αὐτῶν ἀδίκους κατηγορίας. Ἡ ὁργὴ των θέλει πέσει κατὰ τῶν κακούργων, ἀλλὰ κατὰ τῶν κακούργων μόνον· καὶ οἱ ἀρχηγοὶ των κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας ναυτικῶν των δυνάμεων θέλουν διαταχθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν, νὰ διώκωσιν ἀσυνπαθῶς τοὺς πειρατὰς· ἀπ' ἐτέρου δὲ, νὰ σέβωνται τὰ δίκαια τῶν πολυπαθῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ἀνάξιοι τῆς συμπάθειάς των.